

Vejen til varig beskæftigelse – den enkelte i centrum

Reform af beskæftigelsesindsatsen

April 2014

Regeringen

Indhold

Den arbejdsløse i centrum	4
Udfordringer i det nuværende beskæftigelsessystem	6
Indsatsen er ikke tilpasset den enkelte og ikke rettet mod varig beskæftigelse.....	7
Manglende fokus på virksomhedernes behov for arbejdskraft.....	8
Jobcentre og a-kasser har for få frihedsgrader til at hjælpe arbejdsløse.....	8
En indsats med udgangspunkt i den arbejdsløse	9
En individuel og tidlig indsats.....	9
Slut med meningsløs aktivering.....	11
Mere ansvar til den enkelte og styrket rådighed.....	12
Mulighed for et reelt uddannelsesløft.....	14
En bedre brug af virksomhedsrettede tilbud.....	16
En særlig indsats for langtidsledige.....	18
Dygtige og kompetente jobkonsulenter.....	19
Virksomheder – en aktiv medspiller, der skal inddrages og serviceres	20
Flere frihedsgrader og færre regler – resultatstyring frem for processtyring	22
Bedre organisering og styrket partsinddragelse	24
Økonomi	26

Den arbejdsløse i centrum

Regeringen vil skabe en ny beskæftigelsesindsats for forsikrede arbejdsløse, der tager udgangspunkt i den enkelte arbejdsløse og sikrer den korteste vej til varig beskæftigelse. Det handler om den ufaglærte, biologen eller maleren, der står uden arbejde. Om den slagteriarbejder, der har måttet se sin arbejdsplads flytte til udlandet. Og om de langtidsledige, der risikerer at blive skubbet helt ud af arbejdsmarkedet.

Indsatsen skal tage udgangspunkt i, at arbejdsløse er forskellige. Langt de fleste ledige finder job på egen hånd, mens andre har behov for hjælp og vejledning til at komme i gang med at søge job. Nogle arbejdsløse har behov for at tilegne sig grundlæggende kompetencer eller deltage i korte jobrettede forløb for at komme i job.

Midlerne er forskellige, men målet er altid det samme: At arbejdsløse hurtigst muligt kommer i varig beskæftigelse. For det at have et arbejde handler ikke kun om at have et forsørgelsesgrundlag. Det handler også om at have muligheden for at være en del af det arbejdsfællesskab, der er så afgørende for mennesker.

For regeringen handler en god beskæftigelsesindsats om at nedbringe arbejdsløsheden ved at få flere i job. Derfor skal arbejdsløse understøttes i at finde et nyt job med udgangspunkt i den enkeltes forudsætninger og arbejdsmarkedets behov. Arbejdsløse med færrest kompetencer skal tilbydes relevant kompetenceløft, og der skal tages tidligt og særligt hånd om dem, der risikerer at blive langtidsledige.

En ny beskæftigelsesindsats skal styrke tiltroen til beskæftigelsessystemet og gøre op med bureaukratiet. Det er forudsætningen for, at vi kan få en mere individuel tilrettelagt indsats, der virker for både arbejdsløse, virksomheder og medarbejdere i beskæftigelsessystemet.

Vi ønsker en ny beskæftigelsesindsats, der bygger på følgende principper:

- **Arbejdsløse skal have en individuel, meningsfuld og effektiv indsats.** Indsatsen skal være jobrettet og tage udgangspunkt i den enkelte arbejdsløse. Den skal afspejle, at de godt 330.000 mennesker, der hvert år modtager dagpenge i en kortere eller længere periode, er meget forskellige. Med forskellig baggrund, forskellige ressourcer og forskellige udfordringer. Derfor skal indsatsen være individuel frem for standardiseret. Den skal tage udgangspunkt i, at langt de fleste arbejdsløse finder job på egen hånd. At andre først og fremmest har brug for hjælp og vejledning til at komme i gang med at søge job. Og at der også er en gruppe arbejdsløse, der har behov for at tilegne sig grundlæggende kompetencer gennem reel opkvalificering og jobrettet uddannelse.
- **Arbejdsløse skal mødes med tillid. Fokus på resultater frem for regler og kontrol.** Langt de fleste arbejdsløse ønsker sig et arbejde. Derfor skal hverken den arbejdsløses tid, medarbejdernes ressourcer eller midlerne til beskæftigelsesindsatsen bruges på bureaukrati, meningsløs kontrol og aktivering, der ikke hjælper arbejdsløse tættere på arbejdsmarkedet. Beskæftigelsesindsatsen skal baseres på en grundlæggende tillid til og tro på det enkelte menneskes vilje til og ønske om at arbejde. Samtidig skal et effektivt beskæftigelsessystem sikre et godt samspil med virksomhederne, som understøtter virksomhedernes rekrutteringsbehov.
- **Der er brug for at genindføre ret og pligt.** Beskæftigelsesindsatsen skal bygges op omkring rettigheder og pligter. Det handler om balancen mellem på den ene side retten til at modtage dagpenge og på den anden side pligten til at stå til rådighed. Det handler derfor om at sikre en meningsfuld indsats og behandle arbejdsløse ordentligt og samtidig fastholde pligten til at deltage aktivt i beskæftigelsesindsatsen og dermed stå til rådighed for arbejde og søge bredt fra første dag. Varig beskæftigelse skal være målet.

Beskæftigelsesindsatsen skal samtidig tilrettelægges efter, at dagpengeperioden er to år. Den nuværende indsats er tilrettelagt efter en fire-årig dagpengeperiode, og der er derfor et behov for, at der sættes ind tidligere med en mere individuel og målrettet indsats, samtidig med, at der sættes fokus på at forebygge langtidsledighed.

Det kan lade sig gøre at erstatte en standardiseret indsats, der i alt for høj grad har været styret af bureaukratiske regler, med en meningsfuld og skræddersyet indsats. Men det kan kun for alvor blive til virkelighed, hvis der bliver et bedre samspil mellem arbejdsløse, jobcentre, a-kasser og virksomheder.

En god beskæftigelsesindsats handler også om at styrke virksomhedernes muligheder for at kunne tiltrække den arbejdskraft, de efterspørger – og sikre, at beskæftigelsesystemet bliver bedre til at kende virksomhedernes behov for arbejdskraft. Dermed skabes fundamentet for, at flest mulige kommer hurtigst muligt i varig beskæftigelse.

En god beskæftigelsesindsats afhænger også af, at der bliver skabt en mere enkel styring med fokus på effekter og resultater af indsatsen frem for processer. Kommunerne skal have friere rammer og dermed også et større ansvar, end de har i dag, hvor beskæftigelsesindsatsen i høj grad er reguleret via statslige love og regler. For regeringen er det afgørende, at der gøres grundigt op med unødigt bureaukrati, der låser medarbejdernes handlerum og fjerner fokus fra, at det er den arbejdsløse og arbejdspladserne, der skal være i centrum. Ikke komplicerede regler.

Større frihedsgrader til tilrettelæggelse af en individuel beskæftigelsesindsats skal ses i sammenhæng med et nyt refusionssystem på beskæftigelsesområdet, hvor der bliver lagt vægt på resultater og ikke proceskrav. Et nyt refusionssystem skal i højere grad tilskynde kommunerne til at bringe flere arbejdsløse i ordinært arbejde og væk fra

langvarig offentlig forsørgelse i stedet for, at kræfterne bruges på at leve op til proceskrav om at iværksætte aktiveringstilbud.

På den baggrund fremlægger regeringen et udspil til en reform af beskæftigelsesindsatsen, der ruster arbejdsløse til en varig tilknytning til arbejdsmarkedet, og som er langt tættere på virksomhederne.

Mål for regeringens udspil til en reform af beskæftigelsesindsatsen

Arbejdsløse opnår hurtigst muligt varig beskæftigelse.

Arbejdsløse får en individuel, jobrettet og effektiv indsats og et reelt uddannelsesløft, hvis de har behov for det.

Virksomhederne får hjælp til rekruttering af den arbejdskraft, de har brug for.

Regler og bureaukrati fjernes. Fokus skal være på resultater og mål i stedet for processer.

Udfordringer i det nuværende beskæftigelsessystem

Det er afgørende for regeringen, at økonomisk ansvarlighed og social retfærdighed går hånd i hånd, og at arbejdsmarkedet er baseret på fleksibilitet og tryghed. En god beskæftigelsesindsats er afgørende for hele samfundet. Indsatsen udgør et centralt element i den måde, det danske arbejdsmarked er indrettet på, og spiller en vigtig rolle i forhold til at sikre den rette balance mellem et velfungerende arbejdsmarked og økonomisk sikring for den enkelte.

En ny beskæftigelsesindsats skal understøtte, at Danmark i både gode og dårlige tider har et velfungerende og fleksibelt arbejdsmarked med lav strukturel arbejdsløshed. For både den enkelte og for samfundet er der store omkostninger forbundet med arbejdsløshed. Særligt hvis tiden som arbejdsløs bliver lang og ikke bliver brugt til at ruste den enkelte til varig beskæftigelse.

Gennem de seneste 15-20 år er beskæftigelsesindsatsen løbende blevet reformeret og opprioriteret. Alligevel er indsatsen i dag præget af, at både arbejdsløse og virksomheder oplever, at de ikke får tilstrækkelig gavn af den indsats, de modtager.

Knap to ud af tre dagpengemodtagere er ikke tilfredse med den indsats, de har modtaget fra jobcentret, og godt halvdelen vurderer, at aktiveringskurserne, de har deltaget i, ikke har givet dem nye kvalifikationer eller har udviklet dem personligt.

Virksomhederne efterlyser blandt andet, at beskæftigelsessystemet har et bedre branchekendskab, indblik i virksomhedernes konkrete kvalifikationsbehov og en mere systematisk og professionel tilgang til samarbejdet med virksomhederne.

Samtidig oplever kommuner og medarbejdere i både jobcentre og a-kasser, at deres arbejde i høj grad er styret af statslige lov- og proceskrav, som hæmmer deres muligheder for at tilbyde arbejdsløse den mest effektive indsats, ligesom det nuværende refusionssystem ikke i tilstrækkelig grad belønner resultater.

Ressourcerne bliver i dag heller ikke anvendt bedst muligt. Over halvdelen af ressourcerne bliver fx brugt på aktiveringskurser, der af mange opleves som meningsløse, og som ikke efterfølgende forbedrer mulighederne for job.

Beskæftigelsesindsatsen mangler fokus på:

- At den enkelte arbejdsløse kommer hurtigst muligt i varig beskæftigelse
- At virksomhederne får dækket deres behov for arbejdskraft samt
- Jobcentrene og a-kassernes muligheder for at tilrettelægge indsatsen

Indsatsen er ikke tilpasset den enkelte og ikke rettet mod varig beskæftigelse

Det beskæftigelsessystem, vi kender i dag, bygger på en lovgivning, hvor alle arbejdsløse får samme indsats, og hvor der er en række detaljerede krav i lovgivningen til, hvordan

beskæftigelsessystemet skal tilrettelægge indsatsen og kontakten med den arbejdsløse.

Indsatsen er for standardiseret. For ofte får arbejdsløse en indsats, som ikke er tilstrækkelig målrettet den enkelte. Det kan forklare, hvorfor mange arbejdsløse i dag oplever, at tilbuddene ikke giver dem nye kvalifikationer eller stiller dem bedre på arbejdsmarkedet.

Det skal beskæftigelsesreformen gøre op med og i stedet have fokus på en individuel indsats, som er effektiv og giver mening for den enkelte. Omdrejningspunktet for den fremtidige beskæftigelsesindsats skal være den enkelte arbejdsløse og virksomhederne – ikke systemet.

Beskæftigelsessystemet er ikke indrettet godt nok til at sikre, at arbejdsløse med færrest kompetencer bliver rustet til at opnå en mere varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Der er tale om en gruppe arbejdsløse, som risikerer at blive ramt hårdt af konjunkturerne: De kan få et job, når økonomien går godt, men de har svært ved at fastholde arbejde, når konjunkturerne vender, fordi de ikke har de kompetencer, som virksomhederne efterspørger.

Ufaglærte er overrepræsenterede blandt langtidsledige, hvoraf halvdelen er uden uddannelse. Uden uddannelse er der større risiko for langtidsledighed og tidlig afgang fra

arbejdsmarkedet. I dag får godt en ud af ti arbejdsløse tilbudt uddannelse som et led i aktiveringsindsatsen. Personer med en erhvervskompetencegivende uddannelse er 25 procent mere beskæftigede gennem livet end andre.

Med en ny beskæftigelsesindsats skal uddannelsesindsatsen styrkes og målrettes arbejdsløse med størst behov. Fokus for denne gruppe skal være på at sikre, at de får et reelt løft af deres kompetencer, så de får bedre muligheder for at opnå en varig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Manglende fokus på virksomhedernes behov for arbejdskraft

Beskæftigelsessystemet skal understøtte, at arbejdsløse har de kompetencer, som virksomhederne har brug for.

Mange virksomheder betragter beskæftigelsessystemet som besværligt og synes, der er for lidt kendskab til brancher, virksomhederne, og hvilken type medarbejdere de har behov for i dag og i den nærmeste fremtid.

Beskæftigelsesreformen skal styrke fokus på arbejdsmarkedet og virksomhedernes behov. Et godt, professionelt og mere serviceorienteret samarbejde mellem virksomheder og beskæftigelsessystemet – også på tværs af kommunegrænser – kan understøtte, at der sker et hurtigt og effektivt match mellem virksomheder og arbejdsløse.

Jobcentre og a-kasser har for få frihedsgrader til at hjælpe arbejdsløse

Over de seneste 20 år har den aktive indsats udviklet sig til at omfatte stadig flere målgrupper, og de krav, der stilles i lovgivningen, er omgivet af betydeligt bureaukrati. Det indsnævrer muligheden for, at jobcentre og a-kasser kan tilbyde den arbejdsløse en individuel og målrettet indsats, der får den enkelte i varig beskæftigelse.

Med beskæftigelsesreformen skal der skabes mere enkle regler, hvor jobcentre og a-kasserne – i dialog med den arbejdsløse og virksomhederne – får bedre muligheder for at tilrettelægge indsatsen ud fra den enkeltes behov.

En indsats med udgangspunkt i den arbejdsløse

En ny beskæftigelsesindsats skal grundlæggende tage udgangspunkt i den arbejdsløse, og indsatsen skal skrues sammen, så den bedst og hurtigst muligt hjælper den enkelte i varig beskæftigelse.

Den nye beskæftigelsespolitik skal indeholde:

- En individuel og tidlig indsats
- Slut med meningsløs aktivering
- Mere ansvar til den enkelte og styrket rådighed
- Mulighed for et reelt uddannelsesløft
- En bedre brug af virksomhedsrettede tilbud
- En særlig indsats for langtidsledige
- Dygtige og kompetente jobkonsulenter

En individuel og tidlig indsats

Der er behov for et opgør med den nuværende standardindsats, hvor de samme tilbud og aktiviteter benyttes til alle – uanset uddannelsesniveau, erhvervs erfaring og tilknytning til arbejdsmarkedet. Arbejdsløse er forskellige, og det skal indsatsen afspejle.

Arbejdsløse skal have en individuel, meningsfuld, effektiv og sammenhængende indsats med et klart formål og job-sigte. Indsatsen skal tilrettelægges ud fra den enkeltes udfordringer, behov og den hurtigste vej til varig beskæftigelse.

Samtidig skal indsatsen sættes ind tidligere i lyset af den forkortede dagpengeperiode.

Mange har gode forudsætninger for selv at finde et job. Efter et halvt år er knap halvdelen af de forsikrede ledige i arbejde igen. Det skal beskæftigelsesindsatsen understøtte for at bevare den enkeltes motivation til at komme hurtigst muligt i arbejde. Indsatsen skal derfor først og fremmest bygge på hjælp og vejledning til at komme i gang med at søge job. For andre handler indsatsen i stedet om, at de får mulighed for at styrke deres grundlæggende kompetencer, får reel opkvalificering eller korte jobrettede forløb.

En række undersøgelser viser, at en tæt dialog og hyppige samtaler med rådgivning i starten af ledighedsperioden har positive effekter og får arbejdsløse hurtigere i arbejde. Derfor skal indsatsen det første halve år være baseret på en særlig intensiv kontakt med beskæftigelsessystemet, så arbejdsløse får den nødvendige hjælp og er aktivt job-søgende fra første dag. Det kan også være med til at forebygge langtidsledighed.

Med den tætte dialog og intensive kontakt følger klare krav til deltagelse i samtaler og jobsøgning. Samtidig skal den aktive indsats fremrykkes for de 30-59-årige, så de får ret og pligt til et aktivt tilbud efter et halvt års ledighed og ikke efter ni måneder, som det er tilfældet i dag.

Indsatsen skal bygge på et tæt samarbejde mellem a-kasser og jobcentre samt en tidlig profilafklaring af den arbejdsløses situation, muligheder og udfordringer.

Jobcentre og a-kasser besidder kompetencer, der i forening kan styrke beskæftigelsesindsatsen. Mange a-kasser har et godt branchekendskab og en tæt kontakt med virksomheder inden for deres fagområde, hvilket giver indsigt i aktuelle jobmuligheder og dermed gode muligheder for målrettet jobformidling. Jobcentre kan herudover gennemføre en mere

håndholdt og intensiv indsats, hvilket kan være en fordel i indsatsen for arbejdsløse, der har sværere ved at komme i arbejde og er i risiko for langtidsledighed.

Det er afgørende, at jobcentret og a-kassen koordinerer tilrettæggelsen af en individuel indsats for at få den arbejdsløse i varig beskæftigelse. I dag oplever arbejdsløse snarere to systemer, der indebærer samtaler hos både a-kasser og jobcentre, og som overlapper hinanden og er ukoordinerede.

FORSLAG

Profilafklaring i a-kassen

Arbejdsløse skal inden for de første to uger til en profilafklaringssamtale i a-kassen. Formålet er at afdække den enkeltes jobperspektiv, risiko for langtidsledighed mv. og få godkendt sit CV.

Profilafklaringen skal udarbejdes i tæt dialog mellem den arbejdsløse og jobkonsulenten i a-kassen og skal understøttes af et nyt landsdækkende profilafklaringsværktøj. Profilafklaringsværktøjet skal baseret på objektive kriterier bruges til at fastslå risiko for langtidsledighed. Samtidig skal profilafklaringen bruges til at understøtte, at indsatsen bliver tilrettelagt ud fra den enkeltes forudsætninger.

Intensiveret og koordineret kontaktførelse

Alle arbejdsløse uanset alder skal i de første seks måneder have et intensivt kontaktførelse, der indebærer i alt seks samtaler, hvor den første samtale er som led i profilafklaringen og altid foregår i a-kassen.

For de arbejdsløse, som er i størst risiko for langtidsledighed, og for øvrige ledige, hvor jobcentret vurderer, at der er behov for jobcenterets hjælp, indebærer det intensive kontaktførelse et fælles forløb, hvor jobcentret og a-kassen er inde over. De øvrige ledige får kontaktførelset i deres a-kasse i de første seks måneder, hvilket også inkluderer rådighedssamtaler.

Det fælles forløb stiller klare krav til både jobcentret og a-kassen om at sikre, at kontakten er sammentænkt og understøttende, så den arbejdsløse oplever en fælles og koordineret indsats.

Samtalerne i kontaktførelset skal kunne tilrettelægges fleksibelt. Det skal således være muligt at rykke samtalerne frem, så der er mere kontakt de første måneder. Efter de første seks måneder skal alle arbejdsløse til samtaler i jobcentret ca. hver tredje måned, og der indkaldes til rådighedssamtaler i a-kassen efter behov.

Aktivt tilbud efter et halvt års ledighed

Alle får ret og pligt til ét tilbud:

- For aldersgruppen 30-59 år indebærer det, at den aktive indsats bliver fremrykket til efter seks måneders ledighed. I dag får de første tilbud efter ni måneders ledighed.
- Unge under 30 år skal fortsat have første tilbud senest efter tre måneders ledighed.

Slut med meningsløs aktivering

Arbejdsløse skal ikke længere sendes i aktivering uden et klart formål. Ressourcerne skal bruges klogere og på en indsats, der virker.

For at sikre mere kvalitet i indsatsen skal der ikke længere igangsættes gentagne aktiveringstilbud, som ofte bliver sat i værk for aktiveringens skyld og ikke for at sikre, at arbejdsløse får en målrettet indsats. I stedet skal indsatsen tilrettelægges efter, hvad der giver bedst mening for at få den enkelte tilbage i job.

Jobcentret kan frit anvende de tilbud, der vurderes at være mest relevant for den enkelte, men der skal være særlig fokus på virksomhedsrettede tilbud, da de bedste effekter opnås, når arbejdsløse er tilknyttet en arbejdsplads.

Det understøttes samtidig ved, at kommunerne ikke længere skal have refusion for udgifter til aktiveringskurser uden klare mål. Til gengæld fastholdes refusionen for udgifter til ordinær uddannelse, for dermed at fokusere uddannelsesindsatsen på at give arbejdsløse en reel opkvalificering.

FORSLAG

Gentagen aktivering hver sjette måned afskaffes

Arbejdsløse skal ikke længere have gentagne aktiveringstilbud hver sjette måned. Fremover får arbejdsløse ret og pligt til et aktivt tilbud. Derudover kan jobcentrene igangsætte yderligere tilbud efter behov, som den ledige har pligt til at deltage i. Arbejdsløse kan også blive pålagt et tilbud, hvis der rejses tvivl om deres rådighed.

Individuel indsats – fokus på virksomhedsrettede tilbud

Jobcentret vurderer i dialog med den ledige, hvilket indhold, der er relevant for ret og pligt tilbuddet, som jobcentret skal give arbejdsløse efter henholdsvis tre og seks måneders ledighed for henholdsvis unge under 30 år og ledige fyldt 30 år.

Jobcentret kan frit anvende de tilbud, der vurderes at være mest relevant for den enkelte, herunder eksempelvis ordinær uddannelse, men der skal være særlig fokus på virksomhedsrettede tilbud, da de bedste effekter opnås, når arbejdsløse er tilknyttet en arbejdsplads.

Ingen driftsrefusion for øvrig vejledning og opkvalificering

Kommunerne skal ikke længere have driftsrefusion af udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering. I dag kan de få dækket halvdelen af udgifterne. Driftsrefusionen for ordinær uddannelse fastholdes derimod på 50 procent.

Kommunerne får et klart økonomisk incitament til i højere grad at anvende ordinær uddannelse eller virksomhedsrettede tilbud som løntilskud og virksomhedspraktik frem for jobsøgningskurser mv.

Mere ansvar til den enkelte

En ny beskæftigelsesindsats skal bygge på, at arbejdsløse får større indflydelse på indsatsen. Den arbejdsløse skal selv have ansvar for at booke samtaler med jobcentret eller a-kassen og melde sig til relevante jobsøgningsaktiviteter, der kan forbedre jobmulighederne. Med større medindflydelse og ansvar for indsatsen bliver mulighederne også større for, at arbejdsløse finder tilbage til arbejdsmarkedet.

Med en større medindflydelse og mere valgfrihed følger en styrket opfølgning på rådighed. Rådighed er en forudsætning for et velfungerende beskæftigelsessystem, og for at den arbejdsløse kan modtage dagpenge og. Der er derfor behov for at genindføre princippet om ret og pligt i beskæftigelsesindsatsen.

Arbejdsløse skal også fremover have pligt til at søge job og deltage i samtaler og tilbud, der kan øge deres muligheder for at komme i arbejde.

For bedre at kunne vurdere, om arbejdsløse lever op til forpligtelserne, skal a-kasser og jobcentre have et større overblik over arbejdsløses jobsøgninger. Derfor skal arbejdsløse fremover registrere og samle deres ansøgninger i en digital joblog.

Hvis den enkelte arbejdsløse ikke er sig sit ansvar bevidst og ikke lever op til den større valgfrihed i indsatsen, skal beskæftigelsessystemet følge op med rådighedsafprøvede tiltag. Manglende jobsøgning og aktivitet skal altid mødes med klare konsekvenser og sanktioner.

FORSLAG

Jobsøgningsaktiviteter samles ét sted – joblog

For at sikre større åbenhed om jobsøgninger, skal ansøgningsaktiviteter registreres i en digital joblog på Jobnet.dk.

Jobloggen kan både bruges til at forbedre vejledningen til den arbejdsløse om jobsøgning og til at vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at den arbejdsløse lever op til rådighedskravene.

Book selv samtalerne

Den enkelte arbejdsløse skal selv booke samtaler med jobcentret og a-kassen samt jobsøgningsaktiviteter i den første del af ledighedsperioden. I dag er det som udgangspunkt jobcentret og a-kassen, der står for indkaldelsen. Det sker pr. brev og ofte uden, at den arbejdsløse har indflydelse på tidspunktet.

Styrkede muligheder for rådighedsvurdering

Jobloggen og et intensivt kontaktføreløb med hyppige samtaler inden for det første halve år styrker muligheden for, at jobcentre og a-kasser løbende kan følge med i den arbejdsløses jobsøgning.

Det er fortsat a-kassen, der er ansvarlig for at vurdere, om den arbejdsløse står til rådighed for arbejdsmarkedet, og

for at indkalde til rådighedssamtaler i de tilfælde, hvor de finder det nødvendigt.

Mulighed for at jobcentret kan give rådighedsafprøvede tilbud

Jobcenteret kan pålægge den arbejdsløse at deltage i rådighedsafprøvede tilbud, hvis jobcentret eller a-kassen finder, at den arbejdsløse ikke medvirker aktivt i indsatsen. Ved tvivl om rådighed skal jobcentret underrette a-kassen, der herefter skal foretage en rådighedsvurdering og sanktionere den ledige svarende til gældende regler.

Jobcentret får i den situation samtidig mulighed for at give arbejdsløse tilbud om nytteindsats. Jobcentret kan som i dag generelt forpligte ledige til at deltage i tilbud.

Sanktion ved udeblivelse fra tilbud

Ved udeblivelse fra tilbud i beskæftigelsessystemet skal der selvfølgelig sanktioneres. Sanktionen sker, fordi arbejdsløse ikke opfylder deres rådighedsforpligtelse, når de udebliver fra tilbud. Ligesom det har konsekvenser, hvis en medarbejder bare bliver væk fra arbejde en dag. Sanktionen vil betyde, at der ikke udbetales dagpenge fra den dag, de udebliver, og indtil de igen deltager i tilbuddet. Den nye sanktion svarer til den, som ledige får i dag, hvis de ikke møder op til samtaler.

Mulighed for et reelt uddannelsesløft

Med beskæftigelsesreformen skal uddannelsesindsatsen have langt større fokus på reel opkvalificering og konkrete job. Flere arbejdsløse, der mangler kvalifikationer, skal have mulighed for at dygtiggøre sig, så de kan blive rustet til varig beskæftigelse og et arbejdsmarked, der stiller stadig større krav til kompetencer.

Uddannelsespengene skal omprioriteres, så de fremover bliver brugt på arbejdsløse med færrest kompetencer og til målrettede uddannelsesforløb – korte som lange.

I dag er næsten hver tredje arbejdsløs ufaglært. Samtidig er der en stor gruppe arbejdsløse, hvis uddannelsesmæssige forudsætninger er blevet overhalet af virkeligheden.

Ufaglærte arbejdsløse og arbejdsløse med en forældet uddannelse udgør den gruppe, som har størst behov for uddannelse. De skal derfor have bedre muligheder for at få et reelt uddannelsesløft eller sporskifte – og gennemføre et erhvervsuddannelsesforløb inden for rammerne af dagpengesystemet og allerede fra ledighedsperiodens begyndelse.

Samtidig skal arbejdsløse med færrest kompetencer med det samme have ret til et helt kort jobrettet uddannelsesforløb, så de kan få fx et nødvendigt certificeringskursus, som kan være afgørende for, at de kan få et job.

Dermed sikres det, at arbejdsløse kan blive rustet til at varetage job, der fx opstår i forbindelse med større infrastrukturprojekter. Det er et nybrud i beskæftigelsesindsatsen, at den bliver tænkt sammen med kommende store investeringer i infrastruktur. På den måde bliver det muligt i god tid at målrette uddannelse og opkvalificering til virksomhedernes behov.

Voksenlærlingeordningen skal målrettes, så den også understøtter, at de grupper på arbejdsmarkedet – både blandt arbejdsløse og beskæftigede, der har størst behov for uddannelse – kan bruge voksenlærlingeordningen til at få et uddannelsesløft eller mulighed for et sporskifte. Det skal ses i lyset af, at undersøgelser viser, at voksenlærlingeordningen har positive beskæftigelseseffekter for arbejdsløse.

I uddannelsesindsatsen skal der også være et større fokus på at sikre, at de mange arbejdsløse, der mangler helt basale

faglige færdigheder, får tilbudt relevant undervisning i form af læse-, skrive-, og regnekurser samt ordblindeundervisning.

Uddannelse skal sættes i værk i en tæt dialog mellem jobkonsulenten og den arbejdsløse. Ret og pligt-tilbuddet skal som udgangspunkt være virksomhedsrettet. Uddannelsesindsatsen målrettes arbejdsløse med stort behov og ledige, der er motiverede for at lære nyt og har mod på at komme tilbage på skolebænken.

FORSLAG

Regional pulje

For at understøtte, at flere arbejdsløse får korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb, bliver der afsat i alt 100 mio. kr. årligt. Kommunen kan fra en regional pulje søge om midler til at dække 80 procent af driftsudgifterne til uddannelsesforløbene.

Puljen er målrettet korte, erhvervsrettede uddannelsesforløb – særligt inden for fagområder, hvor der ventes at blive skabt nye job inden for det næste halve år.

Isamarbejde med arbejdsmarkedets parter bliver der udarbejdet en positivliste, som bliver styrende for, hvordan midlerne i puljen skal udmøntes.

Ny ordning med ret til seks ugers jobrettet uddannelse

En ny ordning med seks ugers jobrettet uddannelse skal erstatte den nuværende ordning med seks ugers selvvalgt uddannelse.

Den nye ordning er målrettet ufaglærte og faglærte arbejdsløse samt arbejdsløse med en kort videregående uddannelse, der samtidig har en erhvervsfaglig uddannelse.

Arbejdsløse får fra første ledighedsdag ret til seks ugers jobrettet uddannelse. Der bliver opstillet en målrettet positivliste med jobrettede uddannelser, der kan vælges med ordningen.

Pulje til uddannelsesløft

Arbejdsløse fyldt 30 år, der enten er ufaglærte eller har en forældet uddannelse, får mulighed for at få et reelt uddannelsesløft eller sporskifte på 80 procent af dagpengesatsen med mulighed for at låne op til den hidtidige dagpengesats.

Det er kommunen, der på baggrund af dialog med den arbejdsløse beslutter, om uddannelsesløftet skal sættes i værk. Uddannelsen skal kunne gennemføres inden for dagpengeperioden på to år.

Kommunen kan få dækket 100 procent af udgifter til forløb som er igangsat i 2015 og 2016, herefter 80 procent, via en central pulje på årligt 150 mio. kr. fuldt indfaset. Puljen giver mulighed for, at op til 2.250 arbejdsløse hvert år kan få en erhvervsuddannelse.

Målrettet og styrket voksenlærlingeordning

Voksenlærlingeordningen bliver styrket og målrettet arbejdsløse og ufaglærte beskæftigede.

Tilskuddet, som virksomheder kan modtage, bliver hævet for arbejdsløse fra 30 til 40 kroner i timen. Ufaglærte ledige og ledige med en forældet uddannelse kan benytte ordningen efter to måneders ledighed. Tilskuddet betinges af 12 måneders forudgående ledighed for ledige med en erhvervskompetencegivende uddannelse. For beskæftigede er tilskuddet uændret på 30 kroner.

Tilskudsperioden bliver desuden udvidet, så virksomheden kan få tilskud under hele uddannelsesforløbet – og ikke kun i to år, som det er tilfældet i dag. Samtidig får alle virksomheder – uanset branche – mulighed for at modtage tilskud.

Styrkede muligheder for

læse-, skrive- og regnekurser på dagpenge

Arbejdsløse med grundskole som højeste uddannelse kan få tilbudt et læse-, skrive- og regnekursus, hvis de har behov for det og selv ønsker det.

Alle unge under 25 år, der ikke har afsluttet en ungdomsuddannelse, skal altid testes for, om de har svært ved at skrive, læse og regne. Viser testen, at man har problemer, skal den unge deltage i relevant undervisning i form af læse-, skrive- og regnekurser eller ordblindkurser.

Ret til at få vurderet uformelle kvalifikationer

Ufaglærte arbejdsløse, der er fyldt 30 år, får ret til at få en realkompetencevurdering, hvor de får vurderet deres uformelle kvalifikationer og får papir på, hvad de kan.

En bedre brug af virksomhedsrettede tilbud

Virksomhedsrettede tilbud kan styrke den enkeltes erhvervs erfaring, netværk og relationer på arbejdsmarkedet, og det kan forbedre mulighederne for efterfølgende at få et ordinært job.

Forskning peger på, at private løntilskudsjob er det mest effektive redskab til at få arbejdsløse i ordinært arbejde, mens offentlige løntilskudsjob særligt for de mere ressourcestærke kan medvirke til at fastholde i ledighed.

Der skal være større fokus på, at de virksomhedsrettede tilbud bliver indrettet på en sådan måde, at de ikke fastholder

arbejdsløse – særligt nyledige – i støttet beskæftigelse eller fortrænger ordinært ansatte.

Ved at målrette de virksomhedsrettede tilbud bliver der åbnet op for, at flere arbejdsløse kan få glæde af tilbuddene og kontakt til en arbejdsplads.

Samtidig er det afgørende, at unge arbejdsløse får bedre muligheder for at få erhvervs erfaring. Med en ny erhverv uddannelse i bagagen har de først og fremmest brug for at få kontakt med en arbejdsplads. Det skal en ny beskæftigelsesindsats i højere grad understøtte.

FORSLAG

Målretning af offentligt løntilskud

For at sikre bedre resultater af offentligt løntilskud bliver reglerne justeret, så de i højere grad harmoniseres med reglerne for privat løntilskudsjob:

- Kvote- og sanktionssystemet for offentligt løntilskud bliver afskaffet.
- Løntilskudssatsen til det offentlige bliver reduceret, så offentlige arbejdsgivere i højere grad selv skal dække udgifterne.
- Løn- og timetalsberegning for offentligt løntilskud bliver forenklet.
- Der indføres en seks måneders karenperiode for offentligt løntilskud, som allerede i dag findes for private løntilskudsjob.

Private løntilskud reduceres fra 12 til seks måneder

Fremover kan ansættelsen i et privat løntilskudsjob kun vare seks måneder, som det også er tilfældet for et offentligt løntilskudsjob. Hidtil har grænsen været 12 måneder.

Ved at forkorte perioden mindskes risikoen for, at den ansatte i løntilskud fortrænger en ordinært ansat.

Jobrotation skal målrettes for at opnå bedre effekter

I dag er der to jobrotationsordninger. En ordinær ordning målrettet ufaglærte og faglærte arbejdsløse samt en særlig ordning, der er målrettet arbejdsløse med en videregående uddannelse.

Begge jobrotationsordninger skal målrettes, så jobrotationsforløb i større omfang går til arbejdsløse med størst behov og får den størst mulige effekt for den enkelte:

- Arbejdsløse kan kun være ansat i et jobrotationsvikariat i seks måneder og ikke i 12 måneder som i dag.
- Arbejdsløse skal have været ledige i seks måneder, inden de kan blive ansat i et jobrotationsvikariat. I dag er kravet tre måneders ledighed.

- Kommunerne skal fremover selv dække en del af udgifterne til jobrotationsydelse.
- Det skal ikke være muligt at kombinere elev- og lærlingeforløb med jobrotation.
- Den særlige jobrotationsordning får tilført ekstra 200 mio. kr. årligt, så den samlede rammebevilling bliver 230 mio. kr. i 2015.

Trainee-indsats forlænges

Den eksisterende trainee-indsats for nyuddannede inden for AC-området og FTF-området bliver forlænget i en to-årig periode.

Ordningen indebærer, at der gives tilskud til trainee-forløb målrettet nyuddannede, som endnu ikke har været i ordinær beskæftigelse efter endt uddannelse.

Virksomhedspraktik i op til otte uger for dimittender

Arbejdsløse dimittender med en videregående uddannelse får mulighed for at komme i virksomhedspraktik i op til otte uger. Normalt kan et praktikophold højest vare fire uger. Det er jobcentret, der ud fra en konkret vurdering skal bevillige det længere praktikophold.

I dag findes der en forsøgsordning med samme mulighed for arbejdsløse dimittender. Den gøres dermed permanent.

En særlig indsats for langtidsledige dagpengemodtagere

En toårig dagpengeperiode kræver ekstra fokus på at forebygge langtidsledighed på et langt tidligere tidspunkt end i dag.

Med profilafklaringen skabes der bedre forudsætninger for at kunne hjælpe de arbejdsløse, der risikerer et langt ledighedsforløb. Når problemerne opdages hurtigt, er der bedre muligheder for at sætte ind med en særlig indsats, hvor der netop er fokus på, at de har sværere end andre ved at få kontakt til en arbejdsplads og finde et ordinært arbejde.

Refusionsomlægningen vil samtidig styrke kommunernes incitament til at gøre en særlig indsats for arbejdsløse, der risikerer at blive langtidsledige.

For de mennesker, det ikke lykkedes at komme i arbejde, skal der sættes ind med en særlig intensiv og individuelt tilrettelagt indsats sidst i ledighedsperioden med fokus på at forbedre deres muligheder for at komme i job, inden deres ret til dagpenge udløber.

Indsatsen skal have et entydigt fokus på at hjælpe den langtidsledige i job og understøtte den arbejdsløse i den proces og sikre, at den enkelte får kontakt med virksomhederne i den sidste del af perioden. Jobcentrene kan fx også tilbyde korte kombinationsforløb, der består af et intensivt samtaleforløb i jobcentret og et virksomhedsrettet tilbud.

FORSLAG

Styrket indsats sidst i dagpengeperioden

Ved ledighed i mere end 16 måneder skal en mere intensiv og aktiv indsats igangsættes i den resterende del af dagpengeperioden:

- Jobcentret skal tilbyde den ledige en tæt kontakt og intensiveret indsats og jobsøgningsstøtte i den resterende del af dagpengeperioden, fx via en personlig jobformidler eller andre relevante tiltag. Efter 16 måneder indkaldes til en ekstra samtale i jobcentret, hvor jobkonsulenten i samarbejde med den arbejdsløse og jobkonsulenten i a-kassen revurderer, hvordan indsatsen skal målrettes den enkeltes behov.
- Dagpengemodtagere med mere end 16 måneders ledighed kan som led i en forsøgsordning få tilbudt et særligt, kort kombinationsforløb, der består af et intensivt samtaleforløb i jobcentret og et virksomhedsrettet tilbud. Den arbejdsløse får i det virksomhedsrettede tilbud en jobkontaktperson i virksomheden.
- Arbejdsløse kan efter 16 måneders ledighed få tilbudt et virksomhedspraktikforløb i op til otte uger i stedet for udgangspunktet på fire uger. Det forudsætter en konkret vurdering fra jobcentret.

Fokus på kvalitet i indsatsen

for arbejdsløse i risiko for langtidsledighed

Der gennemføres et udviklingsarbejde i samarbejde med jobcentrene og a-kasserne med fokus på indholdet i den gode og effektfulde indsats. Målgruppen er arbejdsløse, der er i særlig risiko for langtidsledighed, eller som allerede har haft et længere ledighedsforløb.

Dygtige og kompetente jobkonsulenter i jobcentre og a-kasser

Arbejdsløse skal opleve et professionelt og kvalificeret beskæftigelsessystem, hvor kontakten med systemet er koordineret og sammenhængende, og hvor de bliver mødt med tillid og en tro på, at de hver især har viljen til og et ønske om at komme i arbejde.

Jobkonsulenterne i jobcentre og a-kasser skal – i dialog med den arbejdsløse – have bedre muligheder for at tilrettelægge indsatsen ud fra den enkeltes behov.

For at sikre, at jobkonsulenterne i jobcentrene og a-kasserne kan varetage de nye opgaver, der følger med beskæftigelsesreformen, skal der igangsættes målrettede tiltag, der kan styrke jobkonsulenternes arbejde. Det skal ske gennem uddannelse og kompetenceudvikling med det sigte at øge jobkonsulenternes kendskab til arbejdsmarkedet og løfte kvaliteten af indsatsen for arbejdsløse og virksomheder.

FORSLAG

Styrket indsats sidst i ledighedsperioden

Kompetenceudvikling for jobkonsulenter

Der afsættes i alt 150 mio. kr. i perioden 2015 til 2020 til at kompetenceudvikle og videreudanne jobkonsulenter i jobcentre og a-kasser. En investering i medarbejderne skal understøtte et mere professionelt beskæftigelsessystem og øge kvaliteten af hjælpen til arbejdsløse.

Kommuner og a-kasser skal delvist medfinansiere kompetenceudviklingen, og både KL og AK-Samvirke inddrages i arbejdet med at afdække uddannelses- og efteruddannelsesbehovet, som skal danne grundlag for en prioriteret udmøntning af midlerne.

Virksomheder – en aktiv medspiller, der skal **inddrages og serviceres**

Landets virksomheder er en vigtig medspiller i beskæftigelsesindsatsen. Et godt samspil med virksomhederne er en forudsætning for en effektiv indsats.

Beskæftigelsesindsatsen skal i langt højere grad have fokus på virksomhederne og deres muligheder for at få den arbejds-

kraft, de har brug for. Virksomhederne skal i jobcentret og a-kassen møde en engageret og professionel samarbejdspartner, der behandler dem som gode kunder, yder hurtig service og hjælper dem med at rekruttere medarbejdere – også på tværs af kommunegrænser og brancher.

Undersøgelser peger på, at jobcentrenes opsøgende virksomhedskontakt ofte er tilfældig og bygger på eksisterende netværk, hvorfor der er behov for en mere systematisk og proaktiv kontakt fra jobcentret.

Store virksomheder, som har kontakt med mange jobcentre, oplever, at de mange forskellige kontaktpersoner udgør en barriere og hæmmer samarbejdet. Ligesom de oplever store forskelle i jobcentrenes service og tilgang til samarbejdet med virksomheder.

For at styrke og systematisere den opsøgende kontakt skal jobcentrene opprioritere samarbejdet med virksomheder og sikre service og hjælp til rekruttering, uddannelse og opkvalificering og til at fastholde fx sygemeldte medarbejdere. Hjælpen skal også gå på tværs af kommunegrænser, så virksomhederne oplever jobcentret som en koordineret serviceleverandør.

FORSLAG

Nyt og styrket servicekoncept for virksomheder

Jobcentrene skal yde service til virksomheder inden for tre spor:

1. Rekrutteringsservice

Virksomheder skal tilbydes hjælp til at slå stillinger op på jobnet.dk, så de selv kan udvælge relevante kandidater til nye jobåbninger. Samtidig skal jobcentrene på tværs af kommunegrænser hurtigt og ubureaukratisk tilbyde hjælp til at udvælge egnede kandidater blandt arbejdsløse til et konkret job.

2. Uddannelse og opkvalificering af medarbejdere

Virksomhederne skal tilbydes information og hjælp til at oprette målrettede opkvalificerings- og uddannelsesforløb til en nyansat medarbejder, der kommer fra arbejdsløshed. Samtidig bliver der udviklet en digital selvbetjeningsløsning, så virksomheder selv kan oprette et voksenlærningeforløb på virksomheden.

3. Fastholdelse af sygemeldte medarbejdere

Virksomheder skal tilbydes hjælp til at fastholde sygemeldte medarbejdere eller medarbejdere, der er kommet til skade. Det indebærer blandt andet information om de muligheder, der er for fastholdelse i den konkrete situation.

Koordineret virksomhedskontakt på tværs af kommuner

Jobcentrene skal samarbejde på tværs af kommunegrænser om virksomhedskontakten. Når jobcentret fx får kendskab til, at en virksomhed har behov for arbejdskraft, skal de kigge ud over egen kommunegrænse.

Særligt ved kampagneaktiviteter, større infrastrukturprojekter og opsigelsesrunder er der behov for koordinering og samarbejde på tværs af kommuner.

Et nyt landsdækkende digitalt værktøj skal understøtte jobcentrenes samarbejde om rekruttering på tværs af kommunegrænser.

Nationalt kontaktpunkt for store virksomheder

Store og landsdækkende virksomheder skal have mulighed for at henvende sig til et nationalt kontaktpunkt, som kommer til at fungere som en central indgang til beskæftigelsessystemet.

Det nationale kontaktpunkt skal sikre, at virksomhedens konkrete ønsker til service fra beskæftigelsessystemet bliver koordineret på tværs af jobcentre.

Flere frihedsgrader og færre regler

Kommunerne skal have de rette incitamenter til at tilrettelægge en meningsfuld indsats for den enkelte. Derfor skal kommunernes økonomiske refusion for forsørgelsesydelser på beskæftigelsesområdet omlægges. Omlægningen skal sikre en mere enkel og gennemskuelig styring og styrke kommunernes fokus på resultater frem for proceskrav.

Den statslige refusion består i dag af et kompliceret regelsæt, hvor refusionsprocenten på offentlige ydelser varierer efter den ydelse og den aktivitet, som den arbejdsløse deltager i.

Der lægges op til en refusionsomlægning, der berører finansiering af en lang række offentlige ydelser, som udbetales af kommunerne, herunder dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge, førtidspension m.v., og berører i alt offentlige udgifter på i størrelsesordenen 100 mia. kr.

Med reformen lægges der op til en ny og mere enkel model, hvor refusionen er ens på tværs af ydelser og aftagende over tid, så kommunerne på den måde finansierer en større del af forsørgelsesudgifterne på beskæftigelsesområdet. Det vil styrke kommunernes incitament til at forebygge langtidsledighed, og det vil understøtte en indsats, der i højere grad tager udgangspunkt i den arbejdsløses behov.

En refusionsomlægning skal øge det kommunale fokus på resultater frem for processer, skabe større lokalpolitisk ejerskab samt øge professionaliseringen af kommunernes beskæftigelsesindsats.

Et større økonomisk ansvar til kommunerne hænger således tæt sammen med mindre bureaukrati og større kommunale frihedsgrader, når kommunerne skal tilrettelægge indsatsen for den arbejdsløse. Et hovedmål med beskæftigelsesreformen er derfor at reducere de mange krav og bindinger på selve indsatsen, og på hvordan den skal være organiseret.

Derfor lægges der op til at mindske den statslige styring af, hvordan kommunerne varetager beskæftigelsesindsatsen, og at gøre arbejdsgangene i kommunerne mere smidige. Det giver kommunerne større handlefrihed, og de får frigjort ressourcer til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen ud fra lokale forhold til gavn for den arbejdsløse.

Kommunerne har efterspurgt en refusionsomlægning med større vægt på resultater frem for proces, så færrest mulige kommer på langvarig offentlig forsørgelse.

FORSLAG

Et nyt og enkelt refusionssystem med fokus på resultater

Der indføres et nyt refusionssystem, hvor refusions-satserne i udgangspunktet er ens på tværs af ydelser og falder over tid. Refusionssystemet vil understøtte en mere effektiv indsats, der tager udgangspunkt i den arbejdsløses behov, og som sikrer, at færrest muligt kommer på langvarig offentlig forsørgelse.

Et nyt refusionssystem skal tage udgangspunkt i et princip om, at det ikke må være økonomisk fordelagtigt for kommunerne at flytte borgere mellem forsørgelses-ydelser. Ligeledes skal refusionssystemet understøtte, at kommunerne tilrettelægger en indsats ud fra, hvad der virker og kan hjælpe den enkelte arbejdsløse i job.

Arbejdsprocesser i kommuner afbureaukratiseres

En omlægning af refusionssystemet skal ledsages af en afbureaukratisering af indsatsen, hvor kommunerne får større frihed til at tilrettelægge indsatsen.

En række elementer i beskæftigelsesindsatsen skal derfor afbureaukratiseres, så arbejdsprocesser i kommunerne bliver forenklet, og der sikres mere effektive arbejdsgange.

1. Gennemskrivning af to centrale beskæftigelseslove

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats skal erstattes af helt ny lovgivning. Det sker ved at gennemskrive, sanere og forenkle de nuværende love.

2. Klare beskæftigelsespolitiske mål og beskæftigelsesplaner

Ministeren udmelder årligt beskæftigelsespolitiske mål. Kommunerne udarbejder med udgangspunkt heri en beskæftigelsesplan tilpasset de lokale forhold og udfordringer. Samtidig afskaffes alle øvrige form- og proceskrav til udformningen af beskæftigelsesplanen og resultatrevisionen, ligesom der ikke længere fastlægges centrale kvantitative resultatkrav.

3. Bestemmelser om dialog mellem beskæftigelsesregioner og kommuner afskaffes

Gældende bestemmelser om fastlagt dialog mellem de nuværende beskæftigelsesregioner og kommunerne afskaffes.

4. Organisatoriske bindinger i kommunerne afskaffes

De regler, der i dag regulerer jobcentrenes organisering og opgaveplacering, bliver afskaffet, så de kommunale forvaltninger i højere grad selv kan tilpasse deres administration til de lokale forhold. Alle kommuner skal fortsat tilbyde en beskæftigelsesindsats.

5. Strafrefusion ophæves

Strafrefusion har siden 1. januar 2013 været suspenderet, fordi kommunerne brugte mange administrative ressourcer på at dokumentere og kontrollere, at arbejdsløse blev aktiveret rettidigt. Samtidig betød strafrefusionen også i nogle tilfælde aktivering for aktiveringens skyld. Suspensionen har ikke ført til, at kommunerne har slækket på rettidigheden, og derfor ophæves strafrefusionen permanent.

6. Jobcentre med afvigende resultater skal ikke tvinges til at bruge andre aktører

I dag kan jobcentre pålægges at bruge andre aktører, hvis deres resultater afviger væsentligt fra sammenlignelige jobcentre. Det ophæves fremover.

7. Kun én plan

Alle borgere, der får en indsats i jobcentret, skal kun have én plan på Jobnet.dk. Her vil alle aftaler om aktive tilbud fremgå, så den arbejdsløse og jobkonsulent har et samlet overblik.

8. Afbureaukratisering af offentligt løntilskud

Løn- og timetalsberegningen for offentligt løntilskud forenkles, så arbejdstiden fremover kun fastsættes én gang årligt. Samtidig afskaffes kvote- og sanktions-systemet.

9. Kommuner skal ikke længere offentliggøre enhedsomkostninger

Kravet om, at kommuner skal offentliggøre enhedsomkostninger for beskæftigelsesindsatsen, bliver afskaffet.

10. Statens mulighed for at gennemføre centrale rammeudbud afskaffes

Kommunerne gennemfører i dag med succes egne udbud med andre aktører. Derfor afskaffes muligheden for statslige rammeudbud.

Enkel og mere effektiv administration via digitalisering

En række arbejdsprocesser i kommunerne kan forenkles ved hjælp af mere digitalisering. Voksenlærlingeordningen digitaliseres, så virksomheder selv kan oprette et voksenlærlingeforløb på virksomheden via en digital selvbetjeningsløsning. Tilmelding og betalingsgange ved køb af uddannelsesforløb til arbejdsløse digitaliseres.

Bedre organisering og styrket partsinddragelse

Der er behov for at styrke samarbejdet på tværs af kommunegrænser, og at tværgående problemstillinger i højere grad bliver koordineret. Det drejer sig blandt andet om samarbejdet med uddannelsesinstitutioner, som fx VEU-centrene, rekruttering af ledig arbejdskraft på tværs af kommunegrænser og løsning af specialopgaver på tværs af jobcentrene.

Samtidig skal beskæftigelsesreformen sikre, at arbejdsmarkedets parter fortsat inddrages.

Derfor skal reformen indeholde en ny og forenklet partsinddragelse i beskæftigelsesindsatsen, der sikrer større samarbejde på tværs af kommuner, og at uddannelses-, beskæftigelses- og erhvervsområdet i højere grad bliver koordineret. Derudover skal staten i højere grad understøtte kommunerne, når de skal implementere nye reformer på beskæftigelsesområdet.

FORSLAG

Styrket og forenklet partsinddragelse

Arbejdsmarkedets parter skal være med til at sikre, at der sker en større tværgående koordination og samarbejde på tværs af kommuner og a-kasser med fx VEU-centrene og de regionale vækstråd.

Der skal oprettes otte nye Regionale Arbejdsmarkedsråd, der dækker hvert sit arbejdskraftopland, og som får til opgave at varetage opgaverne med at koordinere samarbejdet på tværs af kommunerne.

De nye Regionale Arbejdsmarkedsråd skal erstatte de nuværende 94 lokale beskæftigelsesråd og fire regionale beskæftigelsesråd. Den præcise geografiske opdeling af de nye råd skal drøftes med arbejdsmarkedets parter.

En mere entydig og effektiv organisering

Den statslige styring af beskæftigelsesindsatsen samles i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Beskæftigelsesregionerne nedlægges, og der oprettes decentrale arbejdsmarkedskontorer, der skal sikre lokal forankring og skal sekretariatsbetjene de nye Regionale Arbejdsmarkedsråd.

Staten skal understøtte kommunerne i at implementere store reformer og udvikle beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne.

Stærkere tværkommunalt samarbejde

Kommunerne forpligtes til at drøfte konkrete samarbejder på beskæftigelsesområdet i regi af de nuværende fem Kommunekontaktråd (KKR), som er sammensat af alle kommuner i den enkelte region.

Økonomi

Beskæftigelsesudspillet indebærer en omprioritering af ressourcerne på beskæftigelsesområdet, så indsatsen bliver mere effektiv, og flere kommer i arbejde.

Omprioriteringen sker først og fremmest gennem besparelser på den nuværende aktiveringsindsats, herunder afskaffelse af gentagen aktivering og afskaffelse af refusion til øvrig vejledning og opkvalificering. Dermed spares ca. 370 mio. kr. Hertil kommer effektiviseringer i beskæftigessystemet og på puljeområdet samt afbureaukratisering i kommunerne på ca. 230 mio. kr.

Midlerne anvendes i stedet til ordinær og kompetencegivende uddannelse af ledige i form af nye uddannelsespuljer og uddannelsesrettigheder, der tilsammen medfører merudgifter på op mod ½ mia. kr.

Nedenfor fremgår de økonomiske konsekvenser i 2020 af udspillet eksklusiv en refusionsomlægning.

Samlet set skønnes udspillet inklusiv refusionsomlægningen at styrke den strukturelle beskæftigelse med knap 3.500 personer i 2020, og med cirka 5.700 personer på lang sigt. Eksklusiv refusionsomlægningen skønnes udspillet at styrke den strukturelle beskæftigelse med cirka 500 personer i 2020.

Samtidig skønnes udspillet inklusive refusionsomlægningen at styrke BNP med cirka 2 mia. kr. i 2020 og knap 4 mia. kr. på lang sigt.

Økonomiske konsekvenser i 2020 af udspil til en beskæftigelsesreform, eksklusiv refusionsomlægning

Mio. kr.	Direkte konsekvens	Samlet strukturel konsekvens
Intensivt kontaktføreløb i starten og slutningen af ledighedsperioden	110	-35
Omlægning af aktiveringsindsatsen	-370	-370
Ordinær uddannelse	345	495
Omlægning af 6 ugers selvvalgt uddannelse	105	75
Ny jobrotationsordning	10	10
Omlægning af voksenlærlingeordning	20	-75
Effektivisering og øget kvalitet i indsatsen	-230	-230
I alt	-10	-130

Beskæftigelses- og BNP-virkninger af udspil til en beskæftigelsesreform

	2020	Lang sigt
Strukturel beskæftigelse	3.500	5.700
BNP	2 mia. kr.	4 mia. kr.

Vejen til varig beskæftigelse – den arbejdsløse i centrum

Reform af beskæftigelsesindsatsen

2013/2014:22

Henvendelse om udgivelsen kan i øvrigt ske til

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K
Tlf.: 72 20 50 00
E-mail: bm@bm.dk

Elektronisk publikation

87-91892-19-8

Design

e-Types & e-Types Daily

Foto

Polfoto

Tryk

Rosendahls Schultz Grafisk a/s

Web

Publikationen kan hentes på
www.bm.dk

